

METSÄNEUVOSTON KOKOUS 3/2018

Aika: 26.9.2018 klo 8.30–10.30 (kahvia tarjolla klo 8.00)

Paikka: Säätytalo (Snellmaninkatu 9-11), sali 23

Osallistujat:

Jari Leppä, MMM, pj.

Anu Avaskari, Saamelaiskäräjät
Mika Mustonen, Luonnonvarakeskus
Ari Eini, Suomen metsäkeskus
Juha Hakkarainen, MTK r.y.
Jukka Sippola, Luonnon-, ympäristö- ja
metsätieteilijöiden liitto Loimu ry
Marja Kokkonen, MMM
Kai Merivuori, Sahateollisuus ry
Ilari Pirttilä
Juha S. Niemelä, MMM, 2. vpj.
Ari Niiranen, YM

Håkan Nystrand, METO - Metsäalan
Asiantuntijat ry
Jarkko Nurmi, Suomen riistakeskus
Matti Peltola, Koneyrittäjien liitto ry
Anders Portin, Suomen Metsäyhdistys ry
Eeva Primmer, Suomen ympäristökeskus
Jari Luukkonen, WWF Suomi
Tomi Salo, Metsäteollisuus ry
Reima Sutinen, TEM
Taina Vesanto, MMM
Pekka Äänismaa, Lusto

Katja Matveinen, MMM, sihteeri

Asiantuntijat:

Teppo Säkkinen, MMM
Matti Mäkelä, MMM
Marja Hilska-Aaltonen, MMM
Heikki Granholm, MMM
Teemu Seppä, MMM
Jyrki Haataja, Suomen metsäkeskus

1. Kokouksen avaus

Puheenjohtaja avasi kokouksen kello 8.40. Asialista hyväksyttiin kokouksen työjärjestykseksi.

2. Metsäneuvoston edellisen kokouksen pöytäkirja (liite 1)

Tuotiin esille, että Wood From Finland -ohjelmalla aikaan saadut euromäärät tulisi korjata muistioon. Toivottiin, että pöytäkirja saataisiin tuoreeltaan.

Edellisen kokouksen muistio hyväksyttiin tällä muutoksella ja huomiolla.

3. Ministeri Lepän ajankohtaiskatsaus

Valtion v. 2019 talousarvioesityksen Metsähallitusta koskevan luvun momentille 30.64.50 (Metsähallituksen julkiset hallintotehtävät) saatiin budjettiriihessä lisäystä +0,4 milj. euroa Metsähallituksen retkeilyalueiden korjausvelan purkamiseen. YM:n puolelle kohdistettiin korjausvelkaan 1,5 milj. euroa, joten yhteensä korjausvelkainvestointeihin osoitettiin lisärahoitusta 1,9 milj. euroa. Metsähallituksen retkeilyalueiden ja talouskäytössä olevien muiden alueiden virkistyskäyttöä ja luontomatkailua tukevien rakenteiden ja reittien korjausvelka on Metsähallituksen syksyllä 2017 tekemän arvion mukaan vajaat 7 milj. euroa. YM:n hallinnonalalla eli kansallispuistoissa ja muilla suojelualueilla vastaava korjausvelan määrä on noin 37 miljoonaa.

Sekä MMM että YM ovat Metsähallituksen kanssa keskustellessaan korostaneet, että ennen purettaviksi suunniteltujen rakenteiden purkutöiden aloittamista tulee keskustella kuntien ja järjestöjen tai muiden toimijoiden kanssa mahdollisuudesta rakenteiden ylläpitoon.

Kuluvana vuonna on metsätalouden rahoituslain toimeenpanoon osoitettu Suomen metsäkeskukselle tukien maksamiseen 56,2 milj. euroa ja myöntämisvaltuutta hakemusten hyväksymiseen 79 milj. euroa. Tässä vaiheessa vuotta näyttää siltä, että määrärahasta jää käyttämättä Metsäkeskuksen arvion mukaan 8-10 milj. euroa ja myöntämisvaltuudesta noin 30 milj. euroa. Näin ollen vuonna 2017 käyttämättä jäänyttä 14,4 milj. euron määrärahaa ei ole tarpeen lisätalousarviossa osoittaa enää loppuvuonna metsäkeskuksen käyttöön.

Kumotun kestävä metsätalouden rahoituksesta annetun lain nojalla hyväksytyjä hankkeita on kesken vielä 10,3 milj. euron edestä ja tässä vaiheessa voidaan todeta, että ainakin puolet näihin hankkeisiin sitoutuneesta valtuudesta jäänee realisoitumasta vuoden 2019 loppuun mennessä. Pääosa toteutumatta jäävistä töistä on pellonmetsityksiä, muita metsänuudistamistöitä ja kunnostusohjelmia. Vuosi 2019 on viimeinen vuosi, jolloin vuonna 2015 kumotun lain nojalla hyväksytyistä hankkeista aiheutuvia menoja voidaan maksaa valtion varoista.

Kuluvan vuoden myöntämisvaltuuden arvioitua vähäisempi käyttö johtuu pääosin siitä, että taimikon varhaishoito- ja nuoren metsänhoitotöiden rahoitushakemuksia on toimitettu metsäkeskukseen noin 10 000 kpl vähemmän kuin edellisenä vuonna. Tämä tarkoittaa arviolta noin 13 milj. euron vähenemään valtuuden käytössä. Vähäinen kiinnostus varsinkin taimikon varhaishoitoon johtunee osittain siitä, että metsäalan toimijoiden resurssit kohdistuvat tällä hetkellä hyvin vetävään puukauppaan. Myös talvella 2018 tapahtuneiden lumituhojen korjaaminen on työllistänyt toimijoita ja hakkuita on suunnattu näihin kohteisiin. Käyttämättä jäävä myöntämisvaltuus siirtyy ensi vuonna käytettäväksi.

Vaikka puukaupan vilkkaus on sinällään hyvä asia, ei se voi jatkossa olla syy käytettävissä olevien varojen alhaiseen käyttöasteeseen. Puuvarojen käytönhän on tarkoitus ennemmin lisääntyä kuin laskea, joten hoitohankkeiden markkinointiin ja töiden tekemiseen pitää tavalla tai toisella löytää tekijöitä.

Huolestuttavaa on erityisesti taimikon varhaishoidon alhaiset määrät. Jos emme huolehdi taimikoiden hyvästä alkukehityksestä, emme voi odottaa kestävänsä metsätalouden toteutumista pidemmälläkään tähtämellä. Metsänhoitotöiden väheneminen kostautuu asiakkaiden metsäomaisuuden arvon heikkenemisenä.

Myöskään tiestön perusparannushankkeita ei ole tullut tavoiteltua eli tiestön kunnon mukaista määrää. Mikäli toimijat eivät löydä keinoja yhteishankkeiden synnyttämiseksi, tilanne vaikuttaa sekä teollisuuden kustannuksiin että metsänomistajien saamiin kantohintoihin. En usko, että pelkillä Kemeran tukiehtojen säätämällä tilannetta saadaan paremmaksi.

Kansainvälisiä vieraita on ministeriöllä ollut paljon viime aikoina. Syyskuun alkupuolella Norjan maatalousministeriön koko maatalous- ja metsäosasto vieraili Suomessa tutustumassa metsä- ja luonnonvarasektoriin. Ministeriövierailun jälkeen norjalaiset suuntasivat Keski-Suomeen tutustumaan Äänekosken biotuotetehtaaseen ja kolmantena päivänä Luken vieraaksi Viikkiin. Japanista taas on saavuttu tänne perehtymään kestävänsä metsätalouteen ja metsien sertifiointijärjestelmiin. Järjestimme myös Suomeen sijoitetuille ulkomaan attaseoille perehdytyksen maa- ja metsätaloussektoreihin, tällä kertaa retkeily suuntautui Pohjanmaalle ja erityisteemana oli digitalisaatio.

Iranin maatalousministeri Hojjat, virallinen delegaatio ja yritysdelegaatio vierailivat suomessa 11.-14.9. Vierailun yhteydessä allekirjoitettiin yhteensä viisi yhteistyöpöytäkirjaa, joista kaksi ministeriöiden kesken. Toinen koski bio- ja kiertotaloutta ml. metsätalous. Muun muassa metsätaloutta koskivat myös yhteistyöpöytäkirjat Luken ja Hämeen ammattikorkeakoulun kanssa.

Ministeri Leppä totesi edellisellä viikolla käyneensä Etelä-Afrikassa. Keskustelua käytiin erityisesti veteen liittyen. Metsien merkitys on myös veden kierron kannalta tärkeä, ja siten matka liittyy välillisesti myös metsäasioihin.

Keskustelussa tuotiin esille seuraavat asiat:

- Kemerää pitää kehittää ja katsoa entistä tarkemmin, miten asetettuihin tavoitteisiin päästään
- Metsäpaloriskeihin liittyviä ohjeita tulisi täsmentää tulisi ja kehittää yhteistyötä, ml. pelastusviranomaiset
- Puukaupan yhteydessä olisi hyvä käydä läpi tilan metsäasioita laajemminkin, ml. nuoren metsän hoito ja monimuotoisuus
- Kemera-töiden edistämisessä entistä parempi metsävaratiedon käyttö on tärkeää
- Metsän ja puuston rakenne, ml. kuolleen puun määrä tietyllä tasolla, estää tuhojen syntymistä
- Voisiko Kemera-varoja kanavoida neuvontaan
- Lakiesitys Kemeran sähköisestä päätöksenteosta on menossa eduskuntaan; se helpottaa ja nopeuttaa käsittelyä
- Viime viikolla oli pohjoismaisten ministereiden kokous kuivuudesta

Ehdotettiin metsäneuvoston kokouksen teemaksi tuhoja, ml. metsäpalot ja kuivuus. Vaihtoehtona olisi käsitellä aihetta teemaseminaarissa.

Merkittiin katsaus tiedoksi ja tuhoja koskeva kokonaisuus toimenpiteitä varten.

4. Uusi kannustejärjestelmä (liite 2), Marja Hilska-Aaltonen, MMM

Marja Hilska-Aaltonen esitteli uutta kannustejärjestelmää (liite 2).

Keskustelussa tuotiin esille seuraavat asiat:

- Yhteishankkeiden ongelmana on niiden kasaamisen työläys

- Suunnittelun pitäisi olla osa hanketta, ts. suunnittelua ja toteutusta ei pitäisi eriyttää
- Onko taimikonhoidossa järkevä tukea vain miestyönä tehtävää työtä, kun koneellistamista halutaan edistää; politiikan pitäisi olla ennustettavaa niin, että investoinnit pitäisi voida kuolettaa – toisaalta, pitääkö kannustaa hakkuita, jotka ovat kannattavia markkinoilla
- Pitäisi keskittyä palvelumarkkinan luomiseen
- Monimuotoisuuden näkökulmasta positiivista on mm. luonnonhoidon laajentaminen ja suometsien ennallistaminen, mutta kunnostusojitusten tukeminen ja uusien metsäautoteiden rakentaminen ovat haitallisia tukia
- Suometsät, metsätiet ja taimikonhoito turvaavat metsien kasvua tulevaisuudessa
- Voisiko työlajeja karsia; mitkä ovat yhteiskunnan kannalta strategiset painopisteet – toisaalta kaikki työlajit ovat tärkeitä, ja niistä on vaikea karsia mitään pois
- Noteerataanko uudet ideat, joita on esitetty, mm. palveluseteli
- Onko raja-alue yksitysmetsänomistajiin enää järkevää, kun biodiversiteettiin liittyviä työlajeja lisätään?
- Nuoren metsän hoito pidettäisiin mukana, mutta seuraavalla kaudella se poistettaisiin; tästä viestittäisiin metsänomistajille
- Suometsien hoidolla on biodiversiteetti-, vesistö ja hiilensidontavaikutuksia; tavoitteita tulisi katsoa kaikista näkökulmista
- Metsätieverkosto on teollisuuden puuhuollolle, metsäpalojen torjunnalle ja ekosysteemipalveluille keskeinen; pääpaino olemassa olevan verkon kunnostuksessa
- Kulutus on sekä metsän- että luonnonhoidollisesti perusteltua ja järkevää
- Digitalisaation mahdollisuudet tulee hyödyntää täysimääräisesti
- Pitäisikö energiapuun tukeminen järjestää jotenkin muuten kuin Kemeran kautta?
- Uuden kannustejärjestelmän ja CAP-valmistelun tulee kulkea käsi kädessä
- Maaseuturahastoon kohdistuu seuraavalla ohjelmakaudella leikkauksia, mikä voi vaikuttaa mm. yritysrahoitusmahdollisuuksiin, jos yritystukia rajattaisiin vain maataloihin
- De minimis -tuen käyttöä kannattaa miettiä, koska se on tuensaajakohtainen; tämä voi ohjata tukivälineen käyttöä sen sijaan, että tavoite ohjaisi
- Sähköinen asiointi on nopeampaa kuin paperilla toimitettujen hakemusten käsittely; hallinnon keveys on tärkeää
- Omavalvonnan eli työn tekemisen yhteydessä työn tekijälle kertyvän tiedon hyödyntäminen
- Luonnonhoidon on oltava osa hyvää metsänhoitoa, ja kaikkien toimijoiden pitäisi niitä töitä tehdä; tämä pitää ottaa huomioon myös uutta järjestelmää rakennettaessa
- Pitäisi operationalisoida tarkemmin, miten varmistetaan säästöpuut, kuolleen puun jatkumo ja arvokkaat elinympäristöt muutenkin kuin lakisääteisesti niin, että ne otetaan huomioon osana metsänhoitoa
- Suoekosysteemeissä voisi tehdä jatkuvan kasvatuksen kohdennettua kehittämistä
- Suomen riistakeskuksella ja Metsäkeskuksella on Digiriistametsä-hanke, jossa on kehitetty metsäkanalintujen poikueympäristöjen tunnistamista; tällaisista ympäristöistä löytyy muutakin monimuotoisuudelle tärkeää
- Vesiensuojelussa voisi pohtia palvelun ja suunnittelun yrittäjyyteen erilaista toimintatapaa; vesiensuojelun toimivuuden varmistamiseksi tulisi tehostaa suunnitteluketjua
- Onko rahoituksen painotus metsätaloushankkeiden ja luonnonhoitohankkeiden välillä kohdillaan?
- Mikä yksinkertaistuu kannustejärjestelmässä uudistuksen myötä?
- Suomen uhanalaisista metsälajeista yli puolet elää lehdossa; niistä valtaosa on raivattu pelloiksi – olisi tarvetta tarkastella pellonmetsitystä
- Voitaisiko tarkastella kotitalousvähennyksen tyyppistä vähennystä, jolloin kannuste tulisi verotuksen kautta?
- Suometsien hoidon kannusteiden tarkoitus on ohjata ojituksen tekemistä niin, että se tehdään oikein ja kunnolla myös vesiensuojelun kannalta
- Metsänomistaja joutuu puukauppatilanteessa miettimään metsänomistustaan; siihen pitäisi yhdistää taimikon varhaishoito

Marja Hilska-Aaltonen kiitti keskustelusta. Hän vastasi, että kohdentamalla tuki yksityismetsänomistajiin annetaan mahdollisuus niille, joilla ei ole ammattitaitoa tai mahdollisuutta ammattiapuun järkevillä hinnoilla. Suometsänhoidossa tuetaan sitä, että työ tehdään säädösten mukaisesti niin, että vesiensuojelu hoidetaan kunnolla. Verotus kohtelee kaikkia maanomistajia samalla tavalla, kun tukea maksetaan nyt yksityismetsänomistajille. Palveluseteleiden ongelma on, että niiden toimittajalle pitää maksaa hallinnoinnista. Onko todella niin, että järkevämmässä ajassa ei voida luopua nuoren metsän hoidosta? Nykyisellä järjestelmällä voidaan jo tehdä maksatuksia 2023 loppuun ja siirtymäajalla 2025 loppuun.

Ministeri Leppä kiitti hyvästä keskustelusta, jossa tuli myös reunaehdotuksia esille. Varmasti ei vielä tiedetä, mikä on tarkka vuosiluku, jolloin uusi järjestelmä astuu voimaan. Hän totesi, että monimuotoisuuden turvaamiseksi tehtävässä työssä yhteistoiminta on tärkeää, ja kaikkien pitää siihen osallistua. Uudella kosteikkohankkeella voidaan saada paljon aikaan. Hän kannusti kaikkia toimijoita pitämään huolta siitä, että metsäteiden kunnostusten ja uusien rakentamisen yhteydessä rummut tulevat paikoilleen ja vaelluskalat pääsevät kulkemaan.

Esitys ja keskustelu merkittiin tiedoksi. Ad hoc -ryhmä jatkaa asian valmistelua.

Juha Niemelä jatkoi puheenjohtajana klo 10.05 lähtien.

5. Alueellisten metsäohjelmien toteutus (liite 3), Jyrki Haataja, SMK

Jyrki Haataja esitteli alueellisten metsäohjelmien toteutusta (liite 3).

Keskustelussa tuotiin esille seuraavat asiat:

- Määrittelevätkö AMO:t korkeimman kestävän hakkuumäärän alueittain, ja onko se sama kuin Luken määrittelemä korkein kestävä hakkuumäärä?
- Kaakkois-Suomessa saattaa tulla poikkeama metsäsertifiointissa liittyen suureen hakkuumäärään
- Mittarina käytetty luku ei kerro metsätalouden kannattavuudesta; siinä kantorahatuloja jaetaan hehtaareille – pitäisikö mittarin nimi muuttua?
- Puurakentamisen edistäminen on hidasta; voisiko julkisessa rakentamisessa velvoittaa selvittämään puurakentamisvaihtoehdon?
- AMO:lla jalkautetaan metsäpolitiikkaa alueelliselle tasolle, ja on tapa suunnata toimintaa maakunnissa ja sitouttaa alan ihmisiä toimintaan
- Työllisyystilastoissa on ollut merkittävää laskua, mutta nyt tilanne on muuttunut; olisi kiinnostavaa saada tietoa esim. Äänekosken biotuotetehtaan vaikutuksista työllisyyteen, kun logistiikkaketjuun on tullut 1500 työpaikkaa
- Osassa alueellisia metsäneuvostoja jäsenet ovat supistuneet samanmielisiin, mm. ympäristöjärjestöt eivät halua olla mukana, ja riistakeskus ei ole monilla alueilla mukana, vaikka halua olisi – Mitä voitaisiin tehdä asian korjaamiseksi?
- Greenpeace kerää Saamelaiskäräjien kanssa mielikuviin perustuvaan kampanjaan nimiä koskien Ylä-Lapin hakkuita, vaikka Ylä-Lapin hakkuusuunnitteet ovat todella pienet; väärän signaalin antaminen on haitallista koko Suomelle, ja oikean tiedon välittäminen olisi myös koko Ylä-Lapin yhteiskuntarauhan kannalta tärkeää
- Luontojärjestöjen osallistumiseen voiva toisaalta vaikuttaa henkilöresurssit ja toisaalta se, että koetaan edustettavan yksin biodiversiteettinäkökulmaa, mikä ei motivoi
- Korkealle asetettu hakkutavoite ja samanaikainen luonnonsuojelumäärärahan leikkaus luo mielikuvaa siitä, että Suomi ei huolehdi biodiversiteettivelvoitteistaan; METSO-rahojen osittaisesta palauttamisesta huolimatta tilanne ei ole edelleenkään tasapainossa hakkuiden lisääntymisen myötä
- Ammattijärjestöt eivät ole mukana riittävässä laajuudessa pyöreän pöydän foorumissa
- Yhteistyön kehittäminen on erittäin tärkeää

- Luke julkistaa uudet kestävät hakkuumääräarviot ensi kuun alkupuolella

Jyrki Haataja vastasi, että AMO:jen valmistelussa on lähdetty siitä, että Kansallisen metsästrategian suurin kestävä on AMO:jen yhteenlaskettu suurin kestävä. Luke määritteli nämä tasot. Kaikilla alueella tavoite ei ole aivan niin korkea (Länsi-Suomi ja Lappi). Lapissa tämä johtuu siitä, että Metsähallituksen oma hakkuutavoite on pienempi kuin Luken laskema suurin kestävä hakkuumäärä. Ari Eini lisäsi, että Lounais-Suomessa tämä johtuu siitä, että luontojärjestöt vastustivat korkeampaa tavoitetta hakkuumäärälle.

Juha Niemelä vastasi, että WWF:n mukana olo kansallisessa metsäneuvostossa on tärkeää. Mielellään myös muut ympäristöjärjestöt otettaisiin mukaan. Pyöreän pöydän foorumi on osittain korjannut tätä puutetta. Metsähallitus tekee hyvää työtä paliskuntien kanssa.

Marja Kokkonen vastasi, että alueellisten metsäneuvostojen jäsenmäärää rajoittaa metsäkeskuslaki. Lain uudistamisen yhteydessä yläraja asetettiin 15 jäseneseen, mikä on vaikuttanut jäsenistön kokoonpanoon. Mietitään, missä vaiheessa asiaan voitaisiin tehdä muutos.

6. Metsästrategian päivitys

- EU- ja kansainvälisiä metsäasioita koskevat linjaukset (liitteet 4 ja 4b), Heikki Granholm ja Teemu Seppä, MMM
- Prosessin vaihe, Marja Kokkonen, MMM

Heikki Granholm ja Teemu Seppä esittelivät EU- ja kansainvälisiä metsäasioita koskevia linjauksia (liitteet 4 ja 4b).

Keskustelussa tuotiin esille seuraavat asiat:

- Voisiko yhden metsäneuvoston kokouksen järjestää ensi vuonna (Suomen puheenjohtajakaudella) Brysselissä EU:n toimielimiin ja EU-edustustoon tutustumiseksi? – Ajatus sai kannatusta
- Aktiivinen toiminta kansainvälisissä yhteyksissä on tärkeää
- Kansainväliseen työhön tulee suunnata riittävästi resursseja karsimalla jostain muusta
- Miten olemassa olevia verkostoja voitaisiin hyödyntää paremmin?
- Osaamiskeskittymään panostaminen sai kannatusta
- On tärkeää, että kaikki olisivat samalla tietotasolla; nyt suomalainen metsäsektori on jopa kärsinyt hyvästä tiedon tasosta
- Taulukkomuotoista esitystapaa pidettiin hyvänä, selkeänä ja konkreettisena
- Kannatettiin ehdotusta kansainvälisen metsäpolitiikan ryhmästä
- Sertifoinnin kautta voidaan taata kutakuinkin samanlaiset lähtökohdat kaikille toimijoille; sillä voidaan taata, että kaikki ottavat metsätalouden kestävyuden samalla vakavuudella
- Brysselissä tarvitaan kaikkien toimijoiden läsnäoloa enemmän
- Kansainväliset asiat tulisi huomioida seuraavassa hallitusohjelmassa, ml. resurssit
- Toivottiin, että kehitysmaissa tehtäviin metsityshankkeisiin panostettaisiin jatkossa enemmän ilmastonmuutoksen torjunnan nimissä; tämä on ollut Suomen vahvuus aiemmin
- Löytyisikö tapaa kehittää EU-tasolla oma rahoitusinstrumentti myös metsäntutkimukselle?
- Metsien rooli ekosysteemipalveluiden tuotannossa ja puupeitteisyys pitäisi ottaa huomioon, esim. eroosio, vesiensuojelu tai ilmastonmuutoksen hillintä puupeitteisyyden avulla
- Biodiversiteetin osalta ei ole aloitteita

Heikki Granholm totesi, että kommenttien perusteella linjaukset vaikuttavat kohtuullisen hyviltä.

Kommentteja voi toimittaa viikon kuluessa kirjallisesti Teemulle ja Heikille. Tämän jälkeen tehdään tiivistys strategiatekstiin. Metsäpeitteisyyttä pitää vielä miettiä. Metsätiedon on ajateltu kattavan kaiken tiedon, ml. luontotiedon, kokonaisvaltaisesti.

Teemu Seppä totesi, että EU:n metsätietojärjestelmään ja sen kehittämiseen liittyen on yritetty viedä viestiä kokonaisvaltaisen tiedon tarpeesta. Tällä hetkellä metsätieto on käsitetty siinä työssä vain ympäristötietona.

Juha Niemelä totesi, että näillä eväillä jatketaan valmistelua. Pyritään integroimaan EU- ja kansainvälinen näkökulma vielä paremmin kokonaisuuteen.

Marja Kokkonen kertoi metsästrategian päivitysprosessin tilanteesta. Alueellisia kuulemisia on pidetty, ja niistä on saatu hyvää palautetta. Pieniä muutostarpeita on ilmennyt, mutta ei mitään radikaaleja. Viimeinen kuuleminen on lauantaina Pietarsaareissa. Ota kantaa -kysely jatkuu syyskuun loppuun. Puolueille ja vaikuttajille suunnattu Metsädebatti pidetään 24.10. Lokakuun metsäneuvoston kokouksessa nämä kaikki terveiset ovat käytettävissä. Pian em. kokouksen jälkeen strategia lähtee lausunnoille. Strategian on tarkoitus olla valmis joulukuussa metsäneuvoston hyväksyttäväksi ja sen jälkeen valtioneuvostolle vietäväksi. Samaan aikaan Luke tekee vaikutusarviointia, mikä on käytettävissä ja sisällytetty joulukuun metsäneuvoston käsittelyssä olevaan versioon.

7. Muut asiat

Muita asioita ei ollut.

8. Seuraavat kokoukset

- 26.10. klo 14-16, Valtioneuvoston juhlahuoneisto (Eteläesplanadi 6)
- 12.12. klo 9.30-11.30, Säätytalo (Snellmaninkatu 9-11), sali 23

9. Kokouksen päättäminen

Puheenjohtaja päätti kokouksen kello 10.15. Tarkastellaan mahdollisuuksia pidentää kokousta jatkossa 2,5 tuntiin.